

Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας και πάσης Σκανδιναβίας κ. Κλεόπα: «Εκκλησία και Διασπορά (Ευρώπη-Αμερική)»

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Το ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ” παραθέτει ολόκληρη την ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σουηδίας και πάσης Σκανδιναβίας, κ. Κλεόπα: «Εκκλησία και Διασπορά (Ευρώπη-Αμερική)», Αθήνα, 1η Μαρτίου 2019, στη ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, «ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ-ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΣΤΟΝ 21ο αιώνα», Ζ΄ ΣΥΝΕΔΡΙΑ: ΔΙΑΣΠΟΡΑ-ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ:

Εξοχώτατε Υπουργέ και Οικοδεσπότη κ. Μάρκο Μπόλαρη,

Εξοχώτατε Πρέσβυ κ. Δανασσή και Εντιμώτατοι συνεργάτες του Υπουργείου Εξωτερικών,

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι Αρχιερείς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Εκπρόσωποι του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών και των Χριστιανικών Δογμάτων,

Εκπρόσωποι των λοιπών Θρησκευτικών Κοινοτήτων,

Ελογιμώτατοι κ.κ. Καθηγητές και λοιποί συμμετέχοντες στη διημερίδα,

Επιτρέψτε μου, πρωτίστως, να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς τον οικοδεσπότη της διημερίδας και τους ικανούς και εκλεκτούς συνεργάτες του, για την προσφερθείσα αβραμιαία φιλοξενία, και για τη χαρά, “να κοιταχτούμε”, δηλαδή, να γνωριστούμε και να συμπνευματιστούμε, για να χρησιμοποιήσω μια χαρακτηριστική φράση του μακαριστού Οικουμενικού Πατριάρχου κυρού Αθηναγόρα.

Σας ευχαριστώ προσωπικά, αγαπητέ μου κ. Μπόλαρη, για την επιλογή του θέματος της διημερίδας, για την ευαισθητοποίησή σας για τη διασπορά, αλλά και την ιεραποστολή, έναν όρο που χρησιμοποιώ σχεδόν καθημερινά, για να προσδιορίσω την ταπεινή διακονία μου, καθώς και των αφοσιωμένων συνεργατών μου, κληρικών και λαϊκών.

Αν και το θέμα που μου προτάθηκε να παρουσιάσω έχει τίτλο: «Εκκλησία και Διασπορά (Ευρώπη-Αμερική)», για λόγους ευνόητους, θα περιοριστώ αποκλειστικώς στην πενταετή μέχρι τούδε αρχιερατική μου διακονία στη Σκανδιναβία, η οποία πραγματώνεται με γνώμονα την εικοσιδιάχρονη ιερατική μου εμπειρία στη Νέα Υόρκη και τη Βοστώνη.

Ας επικεντρώσουμε, λοιπόν, την προσοχή μας, στο θέμα της παρούσης συνεδρίας: Διασπορά-Ιεραποστολή. Ο Χριστός, αναφερόμενος στους μαθητές Του, δίνει την αποστολή της Εκκλησίας Του, μέσα από την αποστολή των ίδιων των μαθητών Του: “Πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην ημίν.” (Ματθ. 28,19)

Ο Χριστός στο κήρυγμά του καθίσταται ο πρώτος Απόστολος. Κατά συνέπεια η Εκκλησία, όπως δηλώνουμε και στο Σύμβολο της Πίστεως, είναι ιεραποστολική, επειδή αποστέλλεται από το Χριστό, και μέσω των Αποστόλων, πάση τη κτίσει. “Καθώς εμέ απέστειλας εις τον κόσμον, καγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον...” (Ιω.17,18) Ο κάθε χριστιανός οφείλει να είναι μάρτυρας του Χριστού, της προσωπικής του εμπειρίας και του βιώματος που τον χαρακτηρίζει. “Έσεσθε μοι μάρτυρες [...] έως εσχάτων της γης” (Πράξεις 1, 8). Κι όχι απλά μάρτυρες στο άμεσο περιβάλλον, αλλά έως τα πέρατα της οικουμένης.

Η Εκκλησία έχει ως άμεση αποστολή της την ιεραποστολή, τον ευαγγελισμό δηλαδή του κόσμου. Δεν είναι ένα έργο που ολοκληρώθηκε κάποτε, ούτε που περιορίζεται σε κάποιες περιοχές της υδρογείου (π.χ. Αφρικανική Ήπειρος). Δεν αφορά αποκλειστικά τον Τρίτο Κόσμο, ούτε είναι συνδεδεμένη αυτονόητα με την υλική προσφορά και την ελεημοσύνη. Η ιεραποστολή έχει πρωταρχικό στόχο την κήρυξη του Ευαγγελίου, του χαρμόσυνου μηνύματος της Αναστάσεως του Χριστού και της σωτηρίας του κόσμου και κατά δεύτερον την ελάφρυνση των βασάνων του κόσμου.

Ιεραποστολή επιτελεί ο εν προσευχή εσώς μοναχός στο Σινά, ο εφημέριος μιας μεγάλης ενορίας των Αθηνών, που σιτίζει καθημερινά, ανεξαρτήτως φυλής και πίστεως, άστεγους και μετανάστες, ο ιερέας στην Αφρική που βαπτίζει ομαδικά πιστούς και κτίζει εκκλησίες και σχολεία, όπως, επίσης, και ο κληρικός που περιοδεύει στις εσχατιές της Ευρώπης, διανύοντας εκατοντάδες χιλιόμετρα, για

να ιδρύσει ενορίες και να ενισχύσει πνευματικά τους εκεί διαβιούντες αδελφούς.

Ο Χριστός είναι το κέντρο, η κεφαλή, κι ο ιεραπόστολος ο απεσταλμένος του. Αυτό που έχει σημασία δεν είναι τί θα πει και τί θα πράξει ο ίδιος ο ιεραπόστολος, αλλά τί θα πει και τί θα ενεργήσει ο Κύριος, δι' αυτού. Επομένως, η ιεραποστολή είναι κλίση συμμετοχής σε ένα συγκεκριμένο δείπνο, όπου, μετέχοντας ο άνθρωπος, εντάσσεται σε έναν άλλο τρόπο ύπαρξης, σύμφωνα με τον οποίο αναγνωρίζει ως αιτία και πηγή τής ζωής του τον Τριαδικό Θεό.

Στη Θεία Λειτουργία, σύσσωμη η Εκκλησία δέεται υπέρ των Κατηχουμένων, εκείνων δηλαδή των προσώπων που έχουν εκφράσει την επιθυμία να βαπτιστούν στο Όνομα της Αγίας Τριάδος, ή να χρισθούν Ορθόδοξοι Χριστιανοί, επιστρέφοντας στη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Η ύπαρξη μια τέτοιας σειράς αιτήσεων μέσα στο κείμενο, το οποίο μένει υποχρεωτικώς αμετάβλητο ανά τους αιώνες, υποδηλώνει τη συνεχή ύπαρξη μια τέτοιας κατηγορίας προσερχομένων στη λατρεία, φανερώνει δε ξεκάθαρα την ιεραποστολική διάσταση της πορείας της Εκκλησίας.

Η συμπερίληψη του όρου “Διασπορά” στον τίτλο του συνεδρίου υποδηλώνει την παρουσία του Ελληνισμού στην αλλοδαπή. Η Μητέρα Εκκλησία ανέκαθεν εξέφραζε το ανύστακτο και αδιάπτωτο ενδιαφέρον της για τον Ελληνισμό της Διασποράς. Η εξυπηρέτηση των πνευματικών αναγκών του ποιμνίου οδήγησε στην ίδρυση Μητροπόλεων, Αρχιεπισκοπών, ενοριών, ιερών μονών, κλπ.

Συνεχής ήταν η μέριμνα για τη στελέχωση των Επαρχιών του Θρόνου με Ιεράρχες εγνωσμένου ήθους, κύρους και θύραθεν σοφίας, με το απαραίτητο πνευματικό έρμα, ώστε να διαποιμάίνεται ο Έλληνας “εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου”. Δεν ομφαλοσκοπούσε όμως. Η φροντίδα για την Διασπορά ήταν δεδομένη, αλλά η σκέψη και το βλέμμα ήταν στραμμένο στην οικουμένη, στον κόσμο, τον ετερόδοξο και αλλόδοξο! Ο οικουμενικός διάλογος ήταν η αφορμή για μαρτυρία του Ορθοδόξου βιώματος.

Για την Μητέρα Εκκλησία, η Ιεραποστολή ήταν άρρηκτα και αρμονικά συνυφασμένη με τη Διασπορά. Η Εκκλησία, διακονώντας τον Ελληνισμό, “τους εγγύς και τους μακράν”, για να χρησιμοποιήσω μια προσφιλή φράση του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ασκούσε, δια μέσου και εκ παραλλήλου, την Ιεραποστολική της προοπτική. Γι’ αυτό και κάθε προσπάθεια φίμωσης του λόγου της προς τα έθνη, στείρα τροχοπέδη και ανούσια εσωστρέφεια, τελικά κατέληγε στο να σβήσει και να αποτύχει.

Ο Ελληνισμός, και στην περίπτωση αυτή, υπηρετεί την ανθρωπότητα. Ίσως σε κάποιους ακούγεται σωβινιστικό, αλλά ιστορικά αποδεικνύεται ότι, πάλιν και πολλάκις, ο Ελληνισμός υπηρέτησε την πορεία της ανθρωπότητας. Η ελληνική γλώσσα υπήρξε φορέας μετάδοσης της γνώσης και της μεταφυσικής σκέψης και φιλοσοφίας. Η ίδρυση των αποικιών και το εμπόριο μετέδωσε, μέσα από την ώσμωση της καθημερινότητας, το ελληνικό γίγνεσθαι. Η ελληνική φιλοσοφία, το θέατρο με τις τραγωδίες και τις κωμωδίες, οι τέχνες και η αρχιτεκτονική, δίδωσαν μια θέαση του κόσμου που προήγαγε το ανθρώπινο όν.

Ακόμη κι οι εκστρατείες του Μεγάλου Αλεξάνδρου, με όλα ίσως τα απευκταία στοιχεία μιας πολεμικής εκστρατείας, απέτελεσαν εν τέλει μια πολιτιστική επιδρομή, μια επιτυχή απόπειρα εκκεντρισμού των περιοχών που κατέλαβε, σ' ένα ανώτερο και ευγενέστερο τρόπο ζωής. Έτσι και στην σημερινή εποχή, κι όσον αφορά το διαπραγματευόμενο σήμερα θέμα, ο Ελληνισμός, για μια ακόμη φορά, υπηρετεί την πρόοδο της ανθρωπότητας, γενόμενος - εν Διασπορά - φορέας του Ορθόδοξου Χριστιανικού βιώματος, μεταλαμπαδευτής της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης.

Πριν αναφερθώ στην ιεραποστολική δράση της Εκκλησίας μας στη Σκανδιναυία, επιτρέψτε μου, στο σημείο αυτό, να εκφράσω την βαθύτατη ευγνωμοσύνη μου προς το πάνσεπτο πρόσωπο του Οιακοστροφού της ανά την οικουμένη Ορθοδοξίας, του Οικουμενικού ημών Πατριάρχου, κ.κ. Βαρθολομαίου, για την επιδειχθείσα πατρική αγάπη και εμπιστοσύνη προς την ελαχιστότητά μου. Η ουσιαστική του παρέμβαση για την ιερατική μου προαγωγή, καθώς και οι πατρικές συμβουλές του, αποτελούν την κατ' εξοχήν παρακαταθήκη μου.

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο και οι επαρχίες του στην Ευρώπη καλωσορίζουν όλους, ανεξαρτήτως θρησκευτικού και πολιτισμικού υπόβαθρου. Συμβάλουν θετικά

στην κοινωνία και εργάζονται στενά με τις τοπικές αρχές και τους κατοίκους των Ευρωπαϊκών χωρών, για την επίτευξη κοινών στόχων. Μαρτυρούμε την Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη, ούτως ώστε οιοσδήποτε ενδιαφέρεται – είτε από περιέργεια, ενδιαφέρον ή ζήλο, ή κάθε άλλο υγιή λόγο – να γνωρίσει περισσότερο αυτή την αρχαία πίστη, η οποία έχει επιβιώσει μέχρι σήμερα, παρά τις αναρίθμητες προκλήσεις και τους διωγμούς.

Η Ι. Μητρόπολη Σουηδίας και πάσης Σκανδιναβίας είναι επαρχία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στη δικαιοδοσία της οποίας υπάγονται η Σουηδία, η Νορβηγία, η Δανία, η Ισλανδία και η Γροιλανδία. Από της ενθρονίσεώς μου (14 Ιουνίου 2014) και κατά την διαρρεύσασα πενταετία, η Ι. Μητρόπολις προσέθεσε στο δυναμικό της δέκα κληρικούς, ανεβάζοντας τον αριθμό τους σε ένδεκα, καθόσον έως τότε μόνον ένας υπηρετούσε σ' αυτή.

Στο σύνολο των έξι ενοριών, μέχρι τα μέσα του 2014, ιδρύθηκαν οκτώ νέες εκκλησιαστικές κοινότητες: τέσσερεις στη Σουηδία: του Αποστόλου Κλεόπα στο Κάλμαρ, των Εισοδίων της Θεοτόκου στο Μπορώς, των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Γιόνσεπινγκ και το Ησυχαστήριο του Αγίου Νικολάου στο Ρέττβικ, τρεις στη Νορβηγία: του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως στο Σταβάνγκερ, του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης στο Μπέργκεν και του Οσίου Γερασίμου του εν Κεφαλληνία στο Τροντχάϊμ και μια στη Δανία: του Αγίου Ενδόξου Νεομάρτυρος Γεωργίου του εν Ιωαννίνους στην Κοπεγχάγη της Δανίας.

Είναι σημαντικό να αναφέρω στο σημείο αυτό ότι, στις περιόδους που πραγματοποίησα, συναντήθηκα με αρκετούς Έλληνες και μη, οι οποίοι αγνοούσαν ακόμη και την ύπαρξη της τοπικής μας Εκκλησίας και των ενοριών της. Πρόσωπα καταξιωμένα στη Σκανδιναβική κοινωνία, που δυνητικά θα μπορούσαν να υποστηρίξουν το έργο της Εκκλησίας μας με τις γνώσεις τους, τις γνωριμίες τους και την οικονομική τους ευρωστία, δεν γνώριζαν τίποτα ή αυτά που είχαν ακούσει ή βιώσει, τους απέτρεπαν από το να προσφέρουν κάποια ουσιαστική βοήθεια. Υπάρχουν περιοχές στη Σουηδία με έντονο ελληνικό στοιχείο, που στο παρελθόν δεν είχαν δει ποτέ Ελληνορθόδοξο κληρικό. Απόδειξη αποτελεί το γεγονός ότι στην πόλη του Kalmar τουλάχιστον 300 ελληνικές οικογένειες έγιναν Μάρτυρες του Ιεχωβά και έκτισαν δικό τους ευκτήριο οίκο. Εκεί ιδρύσαμε, προ τετραετίας, την ενορία του Αποστόλου Κλεόπα.

Θεού θέλοντος, στις 7 Απριλίου 2019, προγραμματίζουμε την ίδρυση της πρώτης ενορίας μας στην Ισλανδία, επ' ονόματι του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου Βαρθολομαίου. Τον Οκτώβριο του 2017, πραγματοποιήθηκε η πρώτη Πατριαρχική επίσκεψη του του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στη χώρα, προσκληθείς ως ο κύριος ομιλητής στο Διεθνές Συνέδριο του Αρκτικού Κύκλου.

Επίσης, από τις 28 Σεπτεμβρίου έως την 1η Οκτωβρίου 2019, θα πραγματοποιηθεί επίσημη Πατριαρχική επίσκεψη του Παναγιωτάτου στη Στοκχόλμη, επ' ευκαιρία των εορτασμών της 50ετηρίδος από της ιδρύσεως της Ι. Μητροπόλεως.

Τον Απρίλιο του 2018, εξεδόθη, για πρώτη φορά, Η Θεία Λειτουργία του Ιερού Χρυσοστόμου σε τρίστηλο κείμενο, στην Ελληνική, Αγγλική και Σουηδική. Η ανάγκη του εγχειρήματος αυτού προέκυψε από την ανάγκη κατανόησης της Θείας Λειτουργίας από τους ομιλούντες τη Σουηδική, ιδιαίτερα τους νέους, η πλειοψηφία των οποίων προέρχεται από μεικτούς γάμους, και το επίπεδο κατανόησης των λειτουργικών κειμένων είναι περιορισμένο, με αποτέλεσμα να στερούνται τη δυνατότητα να κατανοήσουν τον πλούτο της λατρευτικής μας παράδοσης.

Αμέσως μετά, προέβημεν στην έκδοση ενός παιδικού εικονογραφημένου βιβλίου στη Σουηδική, με τίτλο: Η ιστορία ενός αγγέλου, προς χρήση των μαθητών των Κατηχητικών Σχολείων, καθώς και στην επανέκδοση της θεολογικής μελέτης του μακαριστού Γέροντος Ευσεβίου Βίττη Αναβάσεις και εντός των ημερών θα εκδοθεί ο Ακάθιστος Ύμνος σε δίστηλο κείμενο, στην Ελληνική και τη Σουηδική. Και οι τέσσερις μελέτες, καθώς το εγκόλπιο ημερολόγιο του 2019, εκδόθηκαν και εστάλησαν δωρεάν από την Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος, με πρωτοβουλία του Γενικού Διευθυντού της, Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Φαναρίου κ. Αγαθαγγέλου, τον οποίο και ευχαριστώ από καρδιάς.

Από τον Ιούνιο του 2014 μέχρι σήμερα, ιδρύθηκαν κατηχητικά σχολεία, τμήματα Φιλοπτώχου Αδελφότητος Κυριών, νεολαίας, και παραδίδονται μαθήματα αγιογραφίας, βυζαντινής μουσικής και μαγειρικής.

Ένα από τα ζητήματα το οποίο μας απασχολεί καθημερινά είναι το φλέγον θέμα της μετανάστευσης και τα δεινά των προσφύγων, οι οποίοι εξωθούνται να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες, συχνά λόγω βίας και αιματοχυσίας που προκαλείται από θρησκευτικούς εξτρεμιστές. Η Ευρώπη καλείται να υποδεχθεί εκατοντάδες χιλιάδες, εάν όχι κι εκατομμύρια προσφύγων και μεταναστών. Ως Εκκλησία, μας απασχολούν οι ποιμαντορικές, ανθρωπιστικές και κοινωνικές προεκτάσεις που αναπτύσσονται γύρω από τις πρωτόγνωρες ροές μεταναστών, και προσπαθούμε να συμβάλλουμε τόσο πνευματικά, όσο και υλικά, στη στήριξη των ανθρώπων αυτών. Ως τοπική Εκκλησία που ιδρύθηκε, κυρίως από μετανάστες, είμαστε πλήρως ενήμεροι των δυσχερειών που σχετίζονται με το εκ νέου ξεκίνημα σε μια νέα χώρα.

Η Ελλάδα, η οποία επί του παρόντος διέρχεται σοβαρή και παρατεταμένη οικονομική κρίση, βρίσκεται εξίσου αντιμέτωπη με ένα μεγάλο κύμα μετανάστευσης Ελλήνων προς το εξωτερικό, που προκαλείται, όχι λόγω πολέμου,

αλλά λόγω ανεργίας και φτώχειας. Η Μητρόπολή μας διακονεί τις ανάγκες αυτών των μεταναστών, οι όποιοι αφικνούνται στη Σκανδιναυία. Η Εκκλησία θα παραμείνει ο συνδετικός κρίκος που θα ενώνει τους Έλληνες με τη γενέτειρα. Στην εβδομαδιαία ποιμαντική μας μέριμνα περιλαμβάνονται και οι νεοαφιχθέντες εξ Ελλάδος αδελφοί μας, όπου για την καλύτερη ενσωμάτωση τους στην τοπική κοινωνία καταβάλλεται οργανωμένη προσπάθεια για την κατά το δυνατόν ταχύτερη εξεύρεση κατοικίας και εργασίας.

Οι δραστηριότητες μας περιλαμβάνουν: α) το διορισμό εξειδικευμένου προσωπικού για πλήρωση εκκλησιαστικών και διοικητικών θέσεων, β) τακτικές ποιμαντορικές επισκέψεις σε ολόκληρη την επικράτεια της Ι. Μητροπόλεως, γ) τη συμμετοχή μας σε συνέδρια και αποστολές, εκ μέρους του Οικουμενικού Πατριάρχου, δ) τη συνεργασία και την αυτοπρόσωπη παρουσία μας σε εκδηλώσεις κοινού ενδιαφέροντος με τις Ορθόδοξες παρουσίες και Χριστιανικές Ομολογίες στη Σκανδιναυία, μιας και δεν θεωρούμε πολυτέλεια τη συνεργασία μαζί τους, αλλά αναγκαιότητα και προτεραιότητα, ε) την εξεύρεση πόρων για την εύρυθμη λειτουργία των ενοριών μας και την εκ βάθρων ανακαίνιση των ναών μας και ζ) τη διοργάνωση συναυλιών, ημερίδων, ομιλιών και επιμορφωτικών σεμιναρίων θρησκευτικού και πολιτιστικού χαρακτήρα.

Από τις 14 Ιουνίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018, ύστερα από σχετική πνευματική προετοιμασία και κατήχηση, η Ι. Μητρόπολις Σουηδίας δέχθηκε στους κόλπους της 87 νέα μέλη, διά της βαπτίσεως ενηλίκων και δια του Χρίσματος εις ετεροδόξους. Είναι, επίσης, συγκινητικό, το γεγονός ότι τελέσαμε 5 χειροτονίες στο παρελθόν και επί του παρόντος έχουμε 4 νέους (Ελληνικής, Σουηδικής, Αμερικανικής και Γαλλικής καταγωγής), οι οποίοι επιθυμούν να περιβληθούν το της ιερωσύνης ένδυμα.

Το όραμα της ταπεινής μου επαρχίας στοχεύει στην ποιοτική αναβάθμιση της ζωής (θρησκευτικής, πνευματικής, κοινωνικής και πολιτιστικής) του ποιμνίου της, των τοπικών κοινωνιών και εν γένει των κατοίκων των χωρών που υπηρετούμε. Στα πλαίσια του οράματος αυτού, περιλαμβάνεται η επέκταση της δράσης μας και η ενίσχυση της παρουσίας μας στην κοινωνία, που θα στηρίζεται στη δυναμική των νέων ανθρώπων, στον εθελοντισμό, στη συνεχή εκπαίδευση και επιμόρφωση, στην κοινωνική ενσωμάτωση, την αντιμετώπιση της φτώχειας και τη φροντίδα της τρίτης ηλικίας.

Πρώτη θέση στη στρατηγική και το σχέδιο δράσης μας κατέχει η δημιουργία ενός Πνευματικού Πολύκεντρου, και θα περιλαμβάνει χώρους εκδηλώσεων, συναυλιών, συνεδρίων, ομιλιών, διαλέξεων και σεμιναρίων, βιβλιοθήκης-αναγνωστηρίου, φιλοξενίας και ψυχαγωγίας.

Μετά τον άνθρωπο, ακολουθεί η προστασία, συντήρηση και ανάδειξη των πεπραγμένων του. Με την εκ βάθρων ανακαίνιση και την αποκατάσταση του Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης, και των λοιπών ναών μας, θα συνεισφέρουμε στην πνευματική ανάγκη της κοινωνίας να γνωρίσει το παρελθόν της και να το συνδέσει με το μέλλον της. Στόχος μας είναι, οι ενορίες μας να αποτελέσουν εστίες πνευματικής καταλλαγής και συνύπαρξης, σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία και σημείο αναφοράς για την ανάπτυξη του διορθόδοξου, διαχριστιανικού και διαθρησκευτικού συνδιαλέγεσθαι, που θα υπηρετεί τις ευρωπαϊκές αξίες, ως χώροι προσευχής, πνευματικής περισυλλογής και διαλόγου, που θα διεξάγονται στα πλαίσια του σεβασμού της ετερότητας - διαφορετικότητας, συμβατού με τα ελληνοχριστιανικά και πανανθρώπινα ιδεώδη.

Η δημιουργία Ιστορικού Αρχείου και Μουσείου Ελληνοχριστιανικής Κληρονομιάς, εντός των εγκαταστάσεων του Καθεδρικού Ναού Στοκχόλμης, θα προβάλλει με τον πλέον λυσιτελή τρόπο τους θησαυρούς της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, παρέχοντας γνώση, πληροφόρηση και βιωματική προσέγγιση. Τα πολιτιστικά αυτά επιτεύγματα θα προκαλέσουν μια διαλεκτική σχέση με τον επισκέπτη (αισθητική απόλαυση - σύγκριση - προβληματισμό), μια επαφή με τον Ελληνοχριστιανικό πολιτισμό, ως μέρος του ευρωπαϊκού πολιτισμού, και ουσιαστικά, ως τμήμα του πανανθρώπινου πολιτισμικού οικοδομήματος.

Η προσπάθεια αυτή του επαναπατρισμού ιερών αντικειμένων, που αποτελούν στοιχεία της πνευματικής μας κληρονομιάς, στοχεύει στο να γίνουμε οικείοι με την ιερή παράδοση και παρακαταθήκη. Ότι θα βλέπουμε στις υαλοπροθήκες, είμαστε εμείς “ανά τους αιώνες”! Γινόμαστε τοιουτοτρόπως εκφραστές της Πολιτιστικής Διπλωματίας και ετερότητας. Τα εκθέματα ενός μουσείου αποτελούν αναμφίβολα πολιτιστικά προϊόντα, που θα δημιουργήσουν τις βάσεις, ώστε να καταστεί η τοπική Εκκλησία το επίκεντρο έρευνας και γνώσης, μια διπλωματία που θα μας κάνει να κατανοήσουμε τη σημασία της θρησκευτικής, εθνικής και πολιτιστικής μας ταυτότητας, που θέλουμε ακούραστα και δικαιωματικά να φέρουμε.

Για την επίτευξη όλων των ανωτέρω στόχων, απαιτείται συστράτευση δυνάμεων. Για να επιτελεσθεί επιτυχώς το ιεραποστολικό, εθνικό και πολιτιστικό έργο, θα πρέπει να θέσουμε υψηλούς στόχους και να γίνουμε συν-οραματιστές. Όσο

περισσότερο προσφέρουμε, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ικανοποίηση και η πνευματική απολαβή και καταξίωση, μιας και η κοινωνία μας έχει μεγάλη λειψανδρία σε σύγχρονα υγιή πρότυπα, με οραματισμό και δημιουργικότητα.

Η Ιεραποστολή δεν απευθύνεται μόνον στους μνημένους, αλλά σε όλους, «δι' α-γά-πης ε-νερ-γου-μέ-νη». Ο σύγχρονος Ιεραπόστολος έχει να αντιμετωπίσει μια πνευματική έρημο και την ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας, που αποξενώνει και απομονώνει. Χρειάζεται η ανάγκη της κίνησης και της συνάντησης, για να επιτευχθεί ο σκοπός της Ιεραποστολής, σε μια δύσκολη για την ανθρωπότητα χρονική περίοδο, που βάλλεται από τα σύγχρονα ρεύματα της ποικιλόμορφης εκμετάλλευσης, της κατάχρησης εξουσίας, της καταναγκαστικής εργασίας, της στρατολόγησης μαχητών για ένοπλες συρράξεις, του εμπορίου οργάνων, του προσφυγικού, της μετανάστευσης, της αναγκαστικής επαιτείας, της παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων, της δουλείας, με θύματα κυρίως το πλέον εύάλωτο τμήμα της κοινωνίας μας, τα παιδιά.

Γι' αυτό και περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, απαιτείται ενότητα και δυναμική συνεργία και σύμπραξη όλων, για την καταπολέμηση των ανωτέρω φαινομένων. Η ε-νό-τη-τα πα-ρα-μέ-νει ως βι-ω-μα-τι-κό ζη-τού-με-νο και α-πο-τε-λεί το προ-σω-πι-κό ά-θλη-μα της συ-νερ-γί-ας των μελών της Εκκλησίας, για τη δό-κι-μη πα-ρα-μο-νή και την ασφαλή καρ-πο-φο-ρί-α στο ζων-τα-νό και ζω-ο-ποι-ό, θε-αν-θρώ-πι-νο σώ-μα του Χρι-στού, την Εκ-κλη-σί-α. Καθήκον μας είναι ο ευαγγελισμός και ο επανευαγγελισμός του κόσμου, ως αυθόρμητη έκφραση των φιλάδελφων αισθημάτων μας προς τους νεόφυτους αδελφούς μας στην πίστη και τους εν ανάγκη όντας, μιάς και «Θεού εσμέν συνεργοί», ώστε το Ευαγγέλιο να συνεχίσει να έχει οικουμενική προοπτική και το ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας να έχει λόγο στο σύγχρονο γίγνεσθαι, με καταλυτική ισχύ, και να αποτελεί τη ζωντανή μαρτυρία της παρουσίας του Θεού για ένα καλύτερο κόσμο.

Σας ευχαριστώ.